

JAZZFLITS NUMMER 401**17 JULI 2023****IN DIT NUMMER:****1 BERICHTEN****6 NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2023****15 JAZZ OP DE PLAAT**

Echoes of Zoo, Elling/Hunter, Samara Joy, Ben van Gelder, Tele-Port, Kurt Rosenwinkel, R'dam Jazzlab e.a.

20 JAZZ OP HET PODIUM

Marc Ribot, Yannick Hiwat, North Sea Round Town.

EN VERDER (ONDER MEER):**23** IM Rob Agerbeek (Ruud Bergamin)**26** Harry Verbeke in KWAK?**28** Europe Jazz Media Chart Juli**19,5 JAAR JAZZFLITS****01 09 2003 - 01 03 2023****JF 402 KOMT 28 AUGUSTUS UIT****BERICHTEN****Actieboek 'Geen jazz op NPO miskent diversiteit Nederland'**

Het actieboek 'Geen jazz op NPO miskent diversiteit Nederland' bevat 262 brieven waarin musici de noodklok luiden, onder wie Hans Dulfer, Ronald Snijders, Eric Vloeimans, Izaline Calister, Rembrandt Frerichs, Lilian Vieira, Peter Beets en Martin Fondse. Ook organisaties als North Sea Jazz, het Concertgebouw, het Bimhuis, TivoliVredenburg, World Music Forum NL en Nederlandse conservatoria betuigen hun steun aan de actie (zie ook het bericht hiernaast).

Enkele citaten:

"De Nederlandse jazzscene bloeit al vijftig jaar. Het is domweg niet meer dan de plicht van de NPO om ook moderne uitingen van podiumkunst te laten horen en zien."

Vera Vingerhoeds

"Realiseert u zich alstublieft dat het heel merkwaardig is dat er steeds minder plek op Nederlandse radio is voor de jazz, terwijl de kwaliteit van de jazz in Nederland op een bijzonder hoog niveau en in zeer hoog aanzien staat."

Jarmo Hoogendijk

"In Nederland zijn ongeveer evenveel liefhebbers van klassieke muziek als jazz. Waarom jazz zo ondergewaardeerd wordt door de vormgevers van de publieke omroep is mij dan ook een raadsel. Omdat men er zelf niet van houdt? Of het zich buiten de eigen bubbel afspeelt? Omdat het te kleurrijk is?"

Michael Varekamp

[...vervolg op de volgende pagina links](#)



ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Actieleidster Fleurine Verloop overhandigt in Den Haag het actieboek 'Geen jazz op NPO miskent diversiteit Nederland' aan leden van de Tweede Kamer. (Foto: Joke Schot)

JAZZMUSICI IN DEN HAAG EN HILVERSUM OP DE BRES VOOR JAZZPROGRAMMERING BIJ NPO

Om te bepleiten dat jazz en wereldmuziek structureel in de programmering van de publieke omroep worden opgenomen, toog op 27 juni 's morgens een honderdtal jazzmusici (opgave organisatie) naar het Mediapark in Hilversum. Daar werd onder meer een actieboek aan NPO-voorzitter Frederieke Leeflang overhandigd. Vervolgens verkaste de groep naar Den Haag voor een demonstratie bij de Tweede Kamer, waar een vijftigtal collega's zich bij hen aansloten. Als sluitstuk van een korte muzikale protestmars overhandigde BiMpro-voorzitster Fleurine Verloop aan onder anderen CDA-kamerlid Lucille Warner eveneens een exemplaar van het actieboek.

Dit actieboek bevat 262 brieven waarin enkele honderden jazzmusici, podia, conservatoria, orkesten en vakorganisaties zich uitspreken voor meer jazz en wereldmuziek op radio en televisie.

[...vervolg op de volgende pagina rechts](#)

Actieboek 'Geen jazz op NPO miskent diversiteit Nederland'

"Het idee dat jazz niet leeft in onze maatschappij, en de angst dat niemand zou luisteren zodra er een jazztrack wordt gespeeld is gebaseerd op een volstrekt vertekend en onrealistisch beeld van het huidige jazz- en wereldmuziek klimaat."

Tineke Postma

"Ik durf er een aardig bedrag om te verdedden dat de huidige doorsnee luisteraar van Radio 4, naast Bach, Mozart en Beethoven, liever Duke Ellington of Miles Davis hoort dan de meeste hedendaagse componisten uit de serieuze hoek."

Bert Vuijsje

"Ik vind het ontluisterend en schandig na bijna zeventig jaar onafgebroken inspanning, dat jazzmuziek momenteel helemaal nergens op de Nederlandse televisie en lineaire radio te horen is. De hoogste tijd dat de heren en dames in Hilversum en Den Haag wakker worden en daar als de sodemieter iets aan gaan veranderen!"

Hans Dulfer

"Het idee dat klassieke muziek en jazzmuziek niet samen in een programmering kunnen worden opgenomen is wat mij betreft klinkklare onzin. Muziek met zo'n hoge kwaliteit en geschiedenis spreekt voor zichzelf."

Eric Ineke

"Laat NPO Klassiek nu de zender zijn, waar je kan luisteren naar een grootse verscheidenheid, laat het de zender worden waar uitstekende jonge musici hun creativiteit de ether in slingeren! Zoiets zou minimaal twee uur per dag een kans moeten krijgen!"

Rolf Delfos

"Stel een daad, en geef jazz het podium terug op de publieke zender dat deze muziek verdient – opdat de 16-jarigen van nu net zoals mijn 16-jarige ik van destijds hun oren spitsen en op ontdekking gaan."

Erik van den Berg

"Nederland verwelkomde al vroeg Amerikaanse muzikanten, blijft muzikanten van over de hele wereld verwelkomen en heeft al vele decennia belangrijke eigen artiesten voortgebracht. Jonge musici uit de hele wereld studeren jazz op Nederlandse conservatoria. Jazz is van wezenlijke betekenis in de Nederlandse cultuur. Breng jazz terug op de Nederlandse radio en televisie."

Brad Mehldau

Bekijk het gehele actieboek hier:
<https://tinyurl.com/4mckxckx>



Actievoerders bij het gebouw van de NPO op het Mediapark in Hilversum. (Foto: Sophie Conin)

Aanleiding voor de protesten was de naamswijzing van Radio 4 in NPO Klassiek begin dit jaar. Zendermanager Simone Meijer vertelde in de Volkskrant in november 2022 dat er geen jazzprogramma op de nieuwe zender zou komen. Een jazzprogramma zou de zender luisteraars kosten, veronderstelde zij: "Ik vind absoluut dat wereldmuziek en jazz thuishoren in het publieke aanbod, maar niet bij ons", vertelde zij toen. Op zich zou er met de naamswijziging niets veranderen, want Radio 4 heeft al sinds 2006 geen jazzprogramma meer. "Het is mooi dat je zo voor je sector gaat staan, maar de aanleiding is geheel onduidelijk", zo reageerde een woordvoester van de NPO op 27 juni dan ook op de demonstratie. De uitspraken van Meijer deden de haren in de jazzscene echter recht overeind staan en fungeerde als katalysator van een al veel langer bestaand ongenoegen. Belangenorganisatie BiMpro nam het voortouw voor een tegengeluid en organiseerde als voorlopig sluitstuk de demonstratie bij de Tweede Kamer. Voorzitter Fleurine Verloop: "In de missie van de NPO staat dat programma's niet alleen gemaakt mogen worden voor het grote publiek, maar ook voor kleinere doelgroepen en dat zij alle bevolkingsgroepen dient te vertegenwoordigen".



De actievoerders bij de Tweede Kamer. (Foto: Joke Schot)
 ...vervolg op de volgende pagina rechts



Monica Akihary in LantarenVenster nadat bekend is gemaakt dat zij de Boy Edgarprijs 2023 krijgt. (Foto: Joke Schot)

Boy Edgarprijs voor Monica Akihary

Zangeres Monica Akihary heeft de Boy Edgarprijs 2023 gekregen, de belangrijkste prijs in de Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek. Dat werd op 23 juni bekendgemaakt tijdens het evenement inJazz in LantarenVenster, Rotterdam. De jury bestond dit jaar uit Shishani Vranckx, Marieke Meischke, Bart Maris, Mike Bindraban, Adri Braat, Raluca Baicu, Maite Hontelé en onafhankelijk voorzitter Cécile de Vos. "Monica Akihary is een musicus die al jaren gestaag bouwt aan een opwindend oeuvre en daarin optrekt met vele muzikale partners. Ze zoekt actief het avontuur op in deze - vaak gedurfde - samenwerkingen en stopt niet daar waar het schuurt. Met haar eigen koers die ze steeds verlegt, verrast ze musici en publiek. Tijdens liveoptredens maakt ze diepe indruk als improvisator en verhalenverteller", aldus de jury. De prijs wordt op 6 december feestelijk uitgereikt in het Bimhuis in Amsterdam. Akihary krijgt een prijzengeld van 25.000 euro en de bronzen wisselsculptuur 'John Coltrane', gemaakt door Jan Wolkers.

Festival A L'ARME! krijgt EJA Award

Het Duitse festival A L'ARME! is bekroond met de twaalfde EJA Award for Adventurous Programming. "It is a festival that is not afraid to take musical risks and guides its audience through a highly curated dramaturgy", aldus de jury. Vorig jaar kreeg het Nederlandse festival Le Guess Who? deze Award van de Europe Jazz Network. De volgende editie van A L'ARME! is op 10, 11 en 12 augustus en heeft tal van Nederlandse musici op het programma staan.

Overigens heeft de NPO wel de 'ambitie' om liefhebbers van jazz en wereldmuziek beter te bedienen, zo vernam dagblad NRC van de genoemde NPO-woordvoerder, maar is die daarvoor naar haar zeggen afhankelijk van de omroepen: "Zij mogen nu met voorstellen komen." Wat de jazz op de publieke radio betreft verwijst de NPO naar het digitale non-stop-muziekkanaal NPO Soul & Jazz, podcasts en het on-demand platform NPO Luister. Fleurine Verloop is niet enthousiast over NPO Soul & Jazz: "De naamgeving van dit kanaal dekt de lading absoluut niet voor waar het jazz betreft; er wordt hoofdzakelijk commerciële soul gedraaid. Er wordt hoogstens één jazznummer per uur gedraaid en dan is het ook nog eens zelden van eigen bodem, van de musici die het nodig hebben ontdekt of gehoord te worden. Er worden geen programma's op gepresenteerd die informatieve, educatieve of historische diepgang bieden met betrekking tot artiesten. Het is in meerdere opzichten een schijnoplossing die geen zoden aan de dijk zet. Wij roepen de Nederlandse politiek én de NPO op tot verandering. Meer zendtijd voor jazz- en wereldmuziek op de hoofdkanalen van radio en tv is van groot belang, zowel voor alle Nederlandse makers als voor het diverse Nederlandse publiek."



Actievoerder Ronald Snijders spreekt bij de NPO met NPO-bestuursvoorzitter Frederieke Leeflang. (Foto: Sophie Cronin)

Aan de acties deden onder anderen Nippy Noya, Rembrandt Frerichs, Maria Mendes, Ronald Snijders, Lucas van Merwijk, Jasper Blom, Hans Mantel, Martin Fondse, Joris Teepe, Ben van den Dungen, Erik Ineke, Loek Dikker en Masha Bijlsma mee. Behalve Lucille Warner kregen ook de Kamerleden Mohammed Mohandis (PvdA), Ingrid Michon (VVD) Christine Teunissen (Partij voor de Dieren,) Lisa Westerveld, (Groen Links), Stieneke van der Graaf (CU), Peter Kwint (SP) en Sylvana Simons (Bij1) een protestboek en een petitie aangereikt. Fleurine Verloop hield aan de acties om te beginnen een gesprek over met NPO-voorzitter Leeflang. Op 3 juli jl. was ze in Hilversum om haar zaak nogmaals te bepleiten: "Ik ben hoopvol dat dit overleg een teken is dat de NPO na onze protestacties eindelijk open staat voor verandering en inclusie."

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.



Alice Coltrane in DownBeat Hall of Fame

Pianiste-harpiste Alice Coltrane is opgenomen in de DownBeat Hall of Fame. Dat is de uitkomst van een peiling onder de medewerkers van het Amerikaanse muziekblad. Die jaarlijkse peiling, de DownBeat Critics Poll, werd dit jaar voor de 71^{ste} keer gehouden. Ook saxofonist-trompettist Mario Bauzá en vibrafonist Red Norvo worden in de Hall of Fame opgenomen. Tot Artist of the Year kozen de DownBeat-critici saxofonist Charles Lloyd. Met zijn 85 jaar de oudste ooit in deze categorie. Meervoudig onderscheiden zijn **Mary Halvorson** (Guitarist of the Year; Album of the Year: 'Amaryllis & Belladonna'), Immanuel Wilkins (Alto Saxophonist of the Year; Rising Star Composer of the Year en zijn band Rising Star Group of the Year), Terri Lyne Carrington (Drummer of the Year en met haar band Social Science behorend tot de Group of the Year) en Samara Joy (Rising Star Artist of the Year; Rising Star Female Vocalist of the Year). De volledige uitslag van de Critics Poll staat in het augustusnummer van Downbeat.

In Jazzflits 381 staat een uitgebreid portret van Alice Coltrane op pag. 27
<https://tinyurl.com/ube57b7u>

ZOMERFREQUENTIE JAZZFLITS

Jazzflits verschijnt twintig keer per jaar; meestal eens in de twee of drie weken.



Zomers nemen we altijd wat gas terug. We komen in augustus en september maar één keer uit. Vanaf oktober ziet u ons weer twee keer per maand verschijnen.



Mary Halvorson, hier op 11 maart jl. in LantarenVenster, Rotterdam, is door Downbeat-critici gekozen tot 'Guitarist of the Year'. (Foto: Joke Schot).

Teus Nobel maakt album met louter jazzstandards

Medio september verschijnt onder de titel 'After Hours' een album van trompettist Teus Nobel met louter jazzstandards. Het is een plaat die geïnspireerd is door het live-album 'Someday My Prince Will Come' (1983) van trompettist Chet Baker met gitarist Philip Catherine en bassist Niels-Henning Orsted Pedersen. Nobel herinnert zich de eerste keer dat hij de plaat hoorde nog goed, zo vertelt hij in een column in Jazzism: "Ik hoorde Chet aftellen en wat er vervolgens gebeurde kon ik met geen pen beschrijven. Werkelijk alles klopte. De fascinatie voor 'hard en hoog' deed die bewuste middag een stap terug."

Canadese Award voor bassist Avishai Cohen

Bassist Avishai Cohen heeft 30 juni tijdens het Canadese Montreal Jazz Festival de Miles Davis Award gekregen. Hij is de 28^{ste} winnaar. Voor de jaarlijkse prijs komt een 'world-renowned jazz artist' in aanmerking 'for their body of work and innovation in the genre'.

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Nominaties Edison Jazz 2023

De volgende platen zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2023:

[Nieuwkomer nationaal](#)

Ella Zirina

Intertwined (BIMHUIS Records)

Loek van den Berg

Wayfarer (ZenneZ Records)

Roufaida

Roufaida (LAB MUSIC)

[Instrumentaal nationaal](#)

Peter Somuah

Letter to the Universe (ACT Records)

WAAN

Echo Echo (Sonar Kollektiv)

Wolfert Brederode,

Matangi Quartet, Joost Lijbaart

Ruins and Remains (ECM)

[Vocaal nationaal](#)

Benjamin Herman/Anna Serierse

True Love's Flame (Dox Records)

Roufaida

Roufaida (LAB MUSIC)

Sanne Rambags

Sister (SONNA Records)

[Instrumentaal internationaal](#)

Joshua Redman, Brad Mehldau,

Christian McBride, Brian Blade

LongGone (Nonesuch Records Inc.)

Mary Halvorson

Belladonna (Nonesuch Records Inc.)

Nduduzo Makhathini

In The Spirit Of Ntu (Blue Note)

[Vocaal internationaal](#)

Cécile McLorin Salvant

Mélusine (Nonesuch Records Inc.)

David Linx

On Shoulders We Stand (L'Autre)

Samara Joy

Linger Awhile (Verve)

De Edisonjury bestond dit jaar uit Andrew Makkinga, Angelique Houtveen, Annie van der Velde, Mischa Andriessen, Frank Bolder en Marieke Meischke. Voor de Edisons Jazz komen alleen platen van leden van de NVPI in aanmerking. Platen gemaakt in eigen beheer kunnen niet meedingen naar deze onderscheiding. De winnaars worden in de tweede helft van september bekendgemaakt.

Peter Willems Trio in finale B-Jazz International Contest

De Nederlandse formatie Peter Willems Trio staat in de finale van de B-Jazz International Contest. Uit België nemen Elias D'hooge Trio en Anti-Panopticon deel. Zij waren de besten van twee voorrondes in Harelbeke en Leuven. De overige finalisten zijn Symbiosis 5 (Hongarije), Urban Quartet (Italië) en Sebastian Spanache (Roemenië). De finale is op 7, 8 en 9 september tijdens het Gentse festival Jazz in 't Park. Iedere avond spelen twee finalisten.



Netwerken tijdens inJazz in het Batavierenhuis, Rotterdam. (Foto: Karen van Gilst)

EVENEMENT INJAZZ 2023 TREKT 300 JAZZPROFESSIONALS UIT 25 LANDEN

Aan het jaarlijks netwerkevenement inJazz namen van 21 tot en met 23 juni driehonderd jazzprofessionals uit 25 landen deel. De conferentie was al twee weken voor aanvang uitverkocht. Tijdens inJazz werden een Nederlandse jazzlijst gepresenteerd en een compacte handleiding om artiesten te helpen bij de financiële aspecten van hun optredens. Het showcase-programma met 24 artiesten was ook door niet-deelnemers te bezoeken en trok 1.800 mensen.

De Nederlandse jazzlijst is samengesteld in opdracht van Buma Cultuur en brengt het Nederlandse jazzlandschap in kaart. BumaStemra maakte de compacte handleiding. Die kwam mede op initiatief van saxofoniste en BiMpro-bestuurslid Susanne Alt tot stand. De twee-stedelijke opzet die vorig jaar is ingezet werd dit jaar gecontinueerd. De conferentie vond dit jaar de eerste dag in Amsterdam (Pension Homeland) en de twee volgende dagen in Rotterdam (Batavierhuis en LantarenVenster) plaats. Het showcase-festival was op woensdag in het Bimhuis, Amsterdam en op donderdag in onder meer LantarenVenster, Rotterdam. Andermaal was deze opzet 'succesvol', meldden de organisatoren na afloop.

Rein de Graaff even terug op het podium

Hoewel pianist Rein de Graaff in 2019 na zestig jaar optreden een punt zette achter zijn optredens, stond hij 1 juli jl. nog een keer in zijn woonplaats Veendam op het podium. Aanleiding was een speciale editie van het festival Swingin' Groningen in theater Vanberesteyn. De Graaff begeleidde met zijn trio zangeres Marcela Hendriks. Het festival vond eerder steeds plaats in de Groningse binnenstad, maar daarvoor ontbrak dit jaar het geld, onder meer omdat de gemeente geen subsidie verstrekke. Saxofonist Harry van der Laan zat dit niet lekker en haalde te elfder ure het festival naar Veendam: "Een reddingsboei van bescheiden omvang kwam van de provincie, die nog wél brood zag in het festival. Ik heb de organisatie van Swingin' Groningen gebeld, die ik uit de jazzwereld goed ken. En daarna Jos Kraan, directeur van vanBeresteyn, met de vraag of hij plek had. Toevallig is het theater deze zaterdagavond vrijgekomen", zo vertelt hij 30 juni in het Dagblad van het Noorden.

NORTH SEA JAZZ '23

Datum en plaats:

7, 8, 9 juli 2023,
Ahoy, Rotterdam.

Groot feest op, voor en achter de podia. Elders op het festival gonst het van de opwinding. Het North Sea Jazz Festival (NSJ) blijft een bron van inspiratie en plezier. Ook dit jaar bood het programma volop ruimte aan jong talent, toppers, legendes en veteranen, en waren er bijzondere hoogtepunten. Zelfs wie alleen voor de 'echte jazz' was gekomen, moest harde keuzes maken en favorieten laten schieten.

Met het thema 'Sounds of Diversity' haakte NSJ in op de viering van 150 jaar afschaffing van de slavernij in Suriname en de Nederlandse Antillen. Gast-curatoren Mike Bindraban, Randal Corsen, Monica Akihary, Typhoon en Vernon Chatlein, leverden een bijdrage aan de invulling van dit thema. De 'Compositie-opdracht NSJ' werd dit jaar uitgevoerd door violist Yannick Hiwat. De 'Paul Acket Award' werd dit jaar toegekend aan pianiste Eve Risser en bassiste-vocaliste Esperanza Spalding was 'Artist in Residence'. Naast tientallen concerten waren er DJ's, 'open stages', interviews en 'clinics'.

In aansluiting op het Rotterdamse festival North Sea Round Town presenteerde NSJ een staalkaart van genres en culturen. De groeiende diversiteit in cross-overs maakt het muziekaanbod steeds interessanter. Belangrijk om te melden is het sterk groeiende aandeel van vrouwelijke instrumentalisten. Hoewel de NPO-radio daar anders over denkt, maken jazz en geïmproviseerde muziek een enorme progressie door. Tel daarbij op dat het NSJ-publiek steeds diverser wordt en ook veel jongeren in de 'jazz-zalen' komen luisteren en genieten.

Al met al blikken we terug op een geslaagde 46^{ste} editie, die we navolgend (rijk geïllustreerd) per dag de revue laten passeren.

[...vervolg in de rechterkolom](#)



Saxofoniste Mette Rasmussen op vrijdag. (Foto: Joke Schot)

Vrijdag 7 juli

Wat is er mooier dan de festivalroute te beginnen in Afrika, oerbron van ritme en swing. Het Malinese **Trio Da Kali** hield samen met het **North Sea String Quartet** een prachtig pleidooi voor diversiteit. Eeuwenoude tradities klonken in een tijdloos idioom. Bass ngoni en balafon creëerden samen met de strijkers rijke muziek en opzweepende ritmes. Onweerstaanbaar! Zangeres Hawa Kassé Mady Diabaté maakte het Malinees 'verstaanbaar' en deed een oogstrelende choreografie.

De overgang naar componiste en dirigente **Maria Schneider** was groot. Op een indrukwekkende manier loodste zij het **Oslo Jazz Ensemble** door haar magnum opus 'Data Lords'. Dit werk uit 2020, waarvoor ze twee Grammy's ontving, beleefde een Nederlandse première. In smaakvolle orkestraties laat zij grenzen tussen genres vervagen. De thema's die Maria aansnijdt, het contrast tussen de natuurlijke en de digitale wereld, zijn indringend, kleurrijk en mysterieus. Ze schildert in geluid en betreft teksten van dichter Ted Kooser in haar werk. Uit haar rijkgevulde schatkist komen hoop en blinkend zonlicht tevoorschijn. Als toehoorder is het voortdurend schakelen tussen weelderige arrangeerkunst en verpletterende solo's.

[...vervolg op pagina 8](#)



Samara Joy. (Foto: Joke Schot)



Esperanza Spalding met de Antonio Brown Dance Off-Brand Godds. (Foto: Joke Schot)

Meesterpianist **Kenny Barron** (80) liet in een briljant intro de klassieke jazzpiano herleven. In zijn parelende pianospel strooit Barron met kleur en stijlfiguren. De vleugel zingt en swingt onder zijn vingers. Ook zijn trio was een geoliede machine. Het is een genot om de oude school live te herbeleven. Saxofonist **Jesse Davis** bracht als gast vuur in het ensemble. Zijn katachtige bopstijl doet naar adem happen. Ook als topbegeleider is Barron briljant en innemend, met zijn lyrische spel dat met finesse uit zijn vingers vloeit.

Nuchter, intens, urgent en confronterend, zijn typeringen die passen bij de recht voor z'n raap energie van altsaxofonist **Mette Rasmussen** en haar Trio North. Met haar programma 'Time Travels Through Us' draagt zij een stevig verhaal uit over polarisatie-issues waarin haar generatie verstrikt raakt. Wie open staat voor haar punk-bop, komt in aanraking met een nieuwe dimensie van avant-garde die zich beweegt tussen vurige uitersten.

Esperanza Spalding zit als zangeres midden op het podium. Samen met pianist **Fred Hersch** doet ze een potpourri van hun album 'Alive At The Village Vanguard', het Great American songbook en nieuw werk. Esperanza verrast enorm met haar theatrale performance. Alles valt op z'n plaats als zij aan de haal gaat met liedjes die ze aanvult of onderbreekt met gesproken woord en geïmproviseerde scats. Haar vocale intenties vloeien prachtig samen met 'mentor' Hersch, die geduldig meebeweegt of het initiatief overneemt en zijn onnavolgbare improvisaties ontvouwt.

Een kennismaking met het **Jazz at Lincoln Center Orchestra** onder leiding van trompettist Wynton Marsalis, leert ons dat het orkest met haar rijke klankcultuur thuishoort in de eredisie. We worden teruggeworpen in de tijd. Helaas beklijft de indruk dat het grootste avontuur wordt gezocht in het conserveren van het Amerikaanse jazz erfgoed.

Met drummer **Andrew Cyrille** (83) staat een legende op de planken die de laatste jaren een sterke comeback heeft gemaakt. Hij geeft leiding aan een geweldig kwartet en licht zijn recente werk verhelderend toe. Het spel van Cyrille en contrabassist Ben Street is organisch en expressief. De gitaar van Bill Frisell en de piano van David Virelles klinken ruim-
...vervolg in de rechterkolom



Saxofonist Jesse Davis trad als gast op bij het trio van Kenny Barron. (Foto: Joke Schot)

telijk met wat galm, zoals we dat kennen van Frisell. De dramatische atmosfeer van de melodische muziek roept allerhande prettige associaties op. Kamermuziek voor fijnproevers.

Zeer gedreven spel klonk in de groep van drummer **Terri Lyne Carrington**. Haar formatie brengt een progressief geluid en speelt met grote gedrevenheid. Of het 'gender issue' hier debet aan is, laat ik in het midden. Het leverde in ieder geval een aangename chemie met de zaal op. Op de lessenaars stond 'New Standards Vol. 1' dat voortkwam uit Carringtons boek 'New Standards: 101 Lead Sheets By Women Composers'. Intrigerende solo's gaven Esperanza Spalding, Michael Mayo, Tineke Postma, Milena Casado Fauquet, Matthew Stevens, Kris Davis, Linda May Han Oh en speciale gast Lakecia Benjamin.

Mijn eerste dag werd afgesloten met een fascinerend optreden van de Spaanse meesterpianist, componist en arrangeur **Marco Mezquida** (36). Samen met cellist Martín Meléndez en percussionist Aleix Tobias gaf hij een concert dat mijn hartslag flink aanspoorde. Hij nam al tientallen albums op. Hier speelde hij werk van 'Letter To Milos' waartoe hij werd geïnspireerd door zijn pasgeboren zoon. Geen babymuziek, maar een stevige mix van klassiek, traditionele Spaanse stijlen en moderne jazz.

...vervolg op pagina 11



Abdullah Ibrahim. (Foto: Joke Schot)



Paul Acket Award-winnaar Eve Risser. (Foto: Joke Schot)



Brad Mehldau. (Foto: Joke Schot)



Charles Tolliver. (Foto: Joke Schot)

Zaterdag 8 juli

Pianist en componist **Wolfert Brederode** scheidt landschappen van spirituele vergezichten. De combinatie van zijn pianospel met het Matangi String Quartet en het slagwerk van Joost Lijbaart levert een kleurrijke klank op. Ze speelden 'Ruins And Remains', een suite die Brederode in 2018 schreef ter nagedachtenis van het einde van de Eerste Wereldoorlog. Deze helende muziek ademt tragiek en veerkracht en laat een verlangen naar vrede en geluk horen. De muziek van de Franse pianiste, componiste en ensembleleider **Eve Risser** was een openbaring en zeer inspirerend. De aan haar toegekende Paul Acket Award is een goede keuze. Samen met het Red Desert Orchestra presenteerde zij het album 'Eurythmia' (2022). Wie zich overgeeft aan deze symfonische veelkleurigheid krijgt een heilzame breinmassage. Vijfmaal koper, gitaar, bas, piano, drums en drie Afrikaanse percussionisten die trommels en balafons bespelen, bouwen geluidsclusters die qua melodie en klank zijn georiënteerd op West-Afrika.

Omdat het oorspronkelijke manuscript bij een brand verloren was gegaan, maakte trompettist, componist en bandleider **Charles Tolliver** (81) in 1998 samen met drummer Reggie Workman - die betrokken was bij het album - een transcriptie van 'Africa/Brass' (1961) van John Coltrane. Hij voerde die op het festival uit met een geweldige bezetting waar ook het **New Rotterdam Jazz Orchestra** deel van uitmaakte.

De Zambiaans-Amerikaanse vocaliste, componiste en schrijfster **Somi** was een en al enthousiasme. Op haar laatste album 'Zenzile: The Reimagination Of Miriam Makeba' eert zij dat boegbeeld van Zuid-Afrika. Meer dan veertig jaar was Makeba verstoken van haar thuis, terwijl thuis zijn de kern van het bestaan belichaamt, benadrukte Somi. In haar muziek verbindt zij tradities met schoonheid en bewustwording. Met haar expressieve zang en theatrale performance hoopt zij kracht en positieve energie te creëren.

Abdullah Ibrahim (88), de oudste veteraan en legende die dit weekend optrad, demonstreerde ons de waarde van vergankelijkheid. In een lange openings-solo maakte hij verbinding met alles dat ooit was. Zijn begeleiders fluitist Cleave ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Guyton en cellist Noah Jackson vulden hem meesterlijk aan in duetten van muziek uit andere tijden. Ibrahim toverde pianistische hoogstandjes tevoorschijn, waarin hij flarden stride piano en improvisatie mengde met avant-garde en verstilling. Soms ontbraken kracht of samenhang, maar wel oogstte hij de schoonheid van het kwetsbare.

Vanaf de eerste noot is **Fred Hersch** in 'touch' en betovert hij het publiek met zijn magie. De overvolle Madeira-zaal is muistil. Figuurlijk bleef die stilte hangen; het geluidsniveau was tijdens dit concert perfect afgestemd op de menselijke maat. Hersch nam ons mee in zijn geniaal georkestreerde stukken. Het fascineert dat hij nergens in herhaling valt. Zijn spel is bedwelmend en wordt voortreffelijk begeleid door bassist Drew Gress en drummer Joey Baron, die dit pianotrio naar grote hoogte stuwden. Deze maestro kan zich meten met de grote meesters uit vorige generaties, maar zijn pianistische en compositorische vaardigheden zijn bovenal inspirerend en van groot belang voor de nieuwe generaties musici.

De Canadees-Amerikaanse saxofoniste **Anna Webber** kan erg snel en intens spelen, maar maakt ook veel indruk met geclusterde klankpatronen. Samen met pianist Matt Mitchell en drummer John Hollenbeck scheidt ze een vormentaal die lijkt te wortelen in de atonale muziek van vroegere modernisten. In de New Yorkse avant-garde scene maken zij links tussen impro en nieuw gecomponeerde muziek. Hier deden ze collectieve improvisaties aan de hand van hun album 'Idiom' uit 2021.

Vocaliste en tekstdichteres **Monica Akhary**, de kersverse winnaar van de Boy Edgarprijs, heeft Molukse wortels en zingt in haar oorspronkelijke taal. Sinds 1996 vormt ze samen met gitarist en componist Niels Brouwer de vaste kern van Boi Akih, waarin ze samenwerken met wisselende muzikanten. Hun repertoire is een mix van invloeden uit Indonesië, Europese jazz, improvisatie, klassieke Indiase elementen en Afrikaanse tradities. Ze nemen je mee op reis naar werelden ver hier vandaan. Op NSJ presenteerden ze 'From And To Infinity'. Een bevolgen vrijheidsideaal.

Saxofonist **Lakecia Benjamin** overrompelt in de overtreffende trap. Zij blaast je omver en neemt het voortouw als het nieuwe normaal in de jazzmuziek: de vanzelfsprekendheid dat vrouwen gelijkwaardig zijn aan mannen in alles wat ze doen. Het is paradoxaal dat de jazz, die te boek stond als progressief en geëmancipeerd, toch zo'n onneembaar glazen plafond in haar compromisloze bouwwerk plaatste. Lakecia versplintert het glas en eist haar positie op. Machogedrag maakt plaats voor vrolijke bravoure en ontwapenende humor. Lakecia is een fenomeen in de dop en speelt waanzinnig goed! Zij kent haar klassiekers en eert haar helden.

Zondag 9 juli

De laatste NSJ-dag begon met een verpletterend optreden van de debuterende Amerikaanse vocalist **Samara Joy**. De Hudson-zaal leek veranderd in een nachtclub en werd overweldigd door een vrouw van 23. Samara is gezegend met veel talent en bezit een fascinerende zangstem. Zij heeft de gave om haar stem qua kleuring, dictie, articulatie en souplesse te gebruiken als een geweldig instrument. Voeg haar innemende persoonlijkheid daarbij en je beschikt over alle kwaliteiten om een ideale jazz-vocalist te zijn. Ook haar begeleidingstrio, bestaand uit Luther Allison (piano), Michael Migliore (contrabas) en Evan Sherman (drums) bleek een subliem spelend team. Ze moesten vol aan ...[vervolg op pagina 14](#)



Pianist Fred Hersch en zangeres Esperanza Spalding. (Foto: Joke Schot)



Marcus Miller. (Foto: Joke Schot)



Maria Schneider & Oslo Jazz Ensemble. (Foto: Joke Schot)



Kenny Barron. (Foto: Joke Schot)

de bak bij het belcanto van Samara, maar gaven fascinerend tegenspel. Hun inzet werd beloond met een minutenlange staande ovatie. NSJ beleefde een 'once-in-a-lifetime'-debuut.

De legendarische **Hermeto Pascoal** (87) deed een 'Brazilian breeze' door de zaal gaan. Voor velen was zijn 'Farewell Tour' een kans om één van de iconen van de moderne Braziliaanse muziek nog een laatste keer te ontmoeten. Toen Pascoal in 1971 samen met Aírto Moreira meespeelde op het album 'Live-Evil' van Miles Davis, was dat tevens hun beider internationale doorbraak. Op NSJ gaf hij leiding aan een stevig motorblok, dat driftig los ging in overweldigende percussie en kleurige arrangementen vol schurende dissonanten en hoekige wendingen, onder de gillende sopraansaxo- lo's van Jota P. Een heksenketel pur sang. Ruimte voor 'tranquillo' was er ook.

Fans beleefden de wederopstanding van de groep **Shakti** die al in 1974 ontstond. Meestergitarist John McLaughlin en tabaspeler Zakir Hussain maakten een vruchtbare fusie tussen jazz en Indiase muziek. Een fusie die de geest zuivert en naar een hoger bewustzijnsniveau verheft. Vocalist Shankar Mahadevan geeft een stem aan het huidige ensemble. Het synchrone spel van violist Ganesh Rajagopalan en McLaughlin gaf een intrigerend gelaagde samenklank. Er zit veel subtiele schoonheid in deze virtuoze muziek.

Na zijn studie bij Codarts is de Italiaanse contrabassist en componist **Alessandro Fongaro** in Rotterdam blijven wonen. Hij verrijkt de Nederlandse jazzscene met een theatrale allure en weelderig drama. In zijn project 'Pietre', dat is gebaseerd op liefde en vriendschap, lijkt zijn Nederlands-Italiaans-Zuid-Koreaanse kwartet soms op een ruig en opzwevend circusorkest. Deze formatie maakt onderhoudende muziek met schoonheid, scherpe randen en Schwung.

Bassiste, vocaliste en componiste **Esperanza Spalding** is speels en ambitieus. Ik heb haar een aantal jaren niet gezien en ontwaarde op het festival een gerijpte vrouw die haar kunsten tot in de finesses beheerst. Al haar eigenschappen en kwaliteiten komen samen in het project 'Off-Brand gOdds', waarin ze dans en jazz combineert. De New Yorker Antonio Brown en leden van zijn dans-
...vervolg in de rechterkolom



Bassiste Linda May Han Oh trad op met Terri Lyne Carrington. (Foto: Joke Schot)

gezelschap maakten een zinnenprikkelend schouwspel dat zich om de muziek vloeide en de beleving van de muziek naar een hoger niveau tilde. Zwijmelen bij stevig swingende vleugjes 'old fashioned jazz'.

Schijn bedriegt al snel bij saxofonist **Branford Marsalis**. Hij schakelt met zijn all-stars kwartet, dat verder bestaat uit Joey Calderazzo (piano), Eric Revis (bas) en Justin Faulkner (drums), hardhandig van romantiek of lyrische vergezichten naar hardcore jazz van nu. Dat zijn prachtige constructies waarin respect voor de traditie broederlijk samengaat met imponerende improvisaties. Zijn concert vormde de ideale uitsmijter na drie overdonderende en zeer geslaagde dagen NSJ.

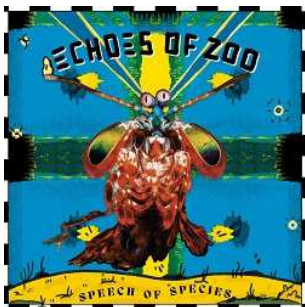
Moe, voldaan en weemoedig sloften we met het andere publiek naar de uitgang van Ahoy, waar de bekende stickers weer werden aangereikt: North Sea Jazz 12-13-14 July '24.

Roland Huguenin

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLAAT

ECHOES OF ZOO
Speech Of Species
 W.E.R.F. Records



Na een eerste proeve van bekwaamheid, 'First Provocations' (2019; zie JF 314) komt het Belgische kwartet Echoes of Zoo nu met een tweede album, 'Speech Of Species'. Saxofonist Nathan Daems (die ook alle composities levert) heeft een warme liefde voor muziek uit het Indiase subcontinent. Dat is vooral te horen in de meanderende melodieën die hij voor de groep schrijft. Die bedt hij echter in muziek in die uit allerlei andere richtingen komt. Met de rauwe gitaar van Bart Vervaeck dient zich regelmatig een rock-invalshoek aan, zoals in het titelnummer van de plaat. Die track ontwikkelt zich steeds spacier, dankzij de nodige elektronica. Ook 'The Call of the quagga quagga' wordt hierdoor bepaald. Het geeft het nummer het gevoel van de oude hippies van Gong mee. Hoewel jazz niet de meest in het oor springende invloed bij Echoes of Zoo is, wordt er wel lustig op los geïmproviseerd. En het thema van 'Quarter tone starlings' lijkt geïnspireerd door Thelonious Monks 'Epistrophy'. Voor wie een open muzikale geest bezit en houdt van aanstekelijke, speelse thema's met de nodige humor, is 'Speech of Species' zeker een aanrader. Het fysieke album is alleen op vinyl verkrijgbaar (en uiteraard ook digitaal).

Herman te Loo

Bezetting:

Nathan Daems (tenorsax, nyahbinghi drum),
 Bart Vervaeck (gitaar),
 Lieven van Pee (basgitaar),
 Felix Schrauwen (drums).

Luister hier naar tracks:

<https://tinyurl.com/y2rptnva>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

KURT ELLING/CHARLIE HUNTER
The Iridescent Spree
 Edition Records



Toen ik de download van dit album opende was de eerste naam die ik zag die van Kurt Elling, en ik ben niet zo van de zang, maar de tweede naam was Charlie Hunter en die ken ik door en door. Hunter bespeelt speciaal gemaakte zeven- en achtsnarige gitaren, waarop hij tegelijkertijd baslijnen, gitaarakkoorden en melodielijnen speelt en meestal heerlijk funky. Wat is dat voor interessante combinatie? Het eerste nummer 'Black crow' is een heerlijk swingende cover van het gelijknamige nummer van Joni Mitchell en weet u welke naam onmiddellijk door mijn hoofd schiet? Die van wijlen Al Jarreau, de altijd vrolijk scattende jazz- en popzanger. Niets mis mee, maar soms een tikkeltje te luchtig en gemakzuchtig en dat kunnen we van het duo Elling-Hunter zeker niet zeggen. Beide heren zorgen samen met een geweldige ritmesectie, bestaande uit Corey Fonville op drums en DJ Harrison op toetsen, voor voldoende rafelrandjes om het spannend te maken. Ze worden op enkele nummers ondersteund door de Huntertones Horns, een blazerssectie die, zoals de naam al doet vermoeden, regelmatig samenwerkt met Charlie Hunter. 'The Iridescent Spree' is de opvolger van 'Superblue' van hetzelfde duo uit 2021. Dat album kwam onder coronaomstandigheden bijna geheel online tot stand. 'The Iridescent Spree' is in de studio opgenomen en dat hoor je in het heerlijk losse en tegelijkertijd accurate samenspel. Hoe langer ik naar dit mooie album luister, hoe prettiger de stem van Kurt Elling mij in de oren klinkt.

Jaap Lampe

Bezetting:

Kurt Elling (zang), Charlie Hunter (hybride gitaren),
 Corey Fonville (drums), DJ Harrison (toetsen),
 Huntertones Horns, Jon Lampley (trompet),
 Dan White (saxofoon en blazersarrangementen),
 Chris Ott (trombone), Elena Pinderhughes (fluit).

Bekijk hier de promo van het album:

<https://youtu.be/3SRqN9SIoOQ>.

BEN VAN GELDER
Manifold
DoYouMind? Records

Het kerkorgel is aan een opmars bezig in de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek. Het HOT Trio, het duo Split Level en Guus Janssen deden recentelijk al van zich spreken met bijzondere cd-opnamen. Nu geeft saxofonist/componist Ben van Gelder zijn fascinatie voor het oude instrument ruim baan met het project 'Manifold'. Als bespeler benaderde hij de Engelsman Kit Downes, die hoorbaar een echte organist is en geen pianist die zijn weg moet zien te vinden op toetsen, pedalen en registers. 'Deflate/inflate' laat horen hoe hij creatief omspringt met het weg laten lopen van de lucht uit het immense instrument. Naast het orgel (dat eigenlijk een super-blaasorkest is) heeft hij ook de beschikking over topblazers uit België (trompettist Jean-Paul Estiévenart) en Nederland (basklarinettist Joris Roelofs en saxofonist Hristo Goleminov). Zangeres Fuensanta levert ook de (Spaanstalige) teksten aan, die een reflectie bieden op de tijd waarin wij leven. Hoe krachtig die combinatie kan werken, bewijst 'The Voice of reason', dat opent met de sonore bigbandklank van orgel en blazers, waarover Roelofs Dolphy-achtig soleert. Dan gaat de band los in een georganiseerde chaos om tot rust te komen met de zang en de diepste klanken van het orgel. Het is een van de vele imposante momenten op het album, waarop bassist Tijs Klaassen en drummer Antoine Pierre de boel regelmatig opstoken naar een flinke climax. De koele, maar evengoed intense en emotionele alt van de leider zingt daar geregeld bovenuit. In de twee bonustracks laat Van Gelder nog een keer extra horen hoe overtuigend hij ook in kleine bezettingen kan zijn. 'Space between notes' is een solostuk dat effectief gebruikmaakt van de akoestiek van het Orgelpark. 'Glass' is een alternatieve take van het openingsstuk, met slechts altsax en orgel. Het is een fraaie epiloog die het album samenvat: sterk melodius, melancholiek en aanzwellend tot een emotionele climax. We zijn nog maar halverwege 2023, maar 'Manifold' is nu al een van de indrukwekkendste platen van het jaar. Gelukkig gaat de groep in de loop van het jaar concerten geven, want live zal deze muziek ongetwijfeld nog meer tot de verbeelding gaan spreken.

Herman te Loo

Bezetting:

Fuensanta (zang, teksten), Jean-Paul Estiévenart (trompet), Ben van Gelder (altsax, fluit, composities), Hristo Goleminov (tenorsax), Joris Roelofs (basklarinet), Kit Downes (orgel), Tijs Klaassen (bas), Antoine Pierre (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://tinyurl.com/yx5s8zys>

SAMARA JOY
Linger Awhile (Deluxe Edition)
Verve Records



De Amerikaanse vocaliste Samara Joy (1999) is nog piepjong maar ze klinkt als een vrouw van middelbare leeftijd, zo gerijpt en vol is haar unieke gevoileerde stemgeluid. Toen ze een tijdje terug op televisie te zien was bij Khalid & Sophie tuimelde iedereen van zijn stoel. Hoe kan zo'n jeugdig iemand zo volwassen en door de wol geverfd klinken, was de vraag die jazzliefhebbers bezighield. Het antwoord is simpel: Samara komt uit een zeer muzikaal nest en is met haar wonderschone stemgeluid geboren.

Inmiddels is van Joy alweer haar tweede cd uitgebracht, of eigenlijk haar derde want 'Linger Awhile' in de luxe uitvoering bevat achttien stukken. De basisversie, die vorig jaar op de markt kwam, telde maar tien tracks. Wie het album nog niet heeft aangeschaft: kies vooral voor de uitgebreide versie want deze plaat vol standards is elke euro waard. Niet alleen kan Joy ongelooflijk jazzy zingen; ook haar band is van de buitencategorie. Het bandje swingt zoals in de jaren veertig en vijftig gebruikelijk was.

Wie geen genoeg kan krijgen van de legendarische stemmen van Sara Vaughn, Billie Holiday en Ella Fitzgerald heeft nu een hedendaags alternatief. Zelf zou de bescheiden Joy zich nooit vergelijken met haar illustere voorgangsters, maar het is een kwestie van tijd voor zij op hetzelfde niveau belandt. Nu al zijn haar timing, dictie, frasering, interpretatie en bereik maar vooral swing van een verbluffende kwaliteit. "Ik ben nog maar een student", zegt Samara zelf. Bij haar zou de voorspelling 'dit wordt een hele grote' zomaar eens kunnen uitkomen.

Hans Invernizzi

(Het album is recentelijk genomineerd voor een Edison Jazz 2023 'vocaal internationaal', nvdr).

Bezetting:

Samara Joy (zang), Pasquale Grasso (gitaar), Ben Paterson (piano), David Wong (contrabas), Kenny Washington (drums).

Bekijk hier de video 'Guess who I saw today?'

<https://tinyurl.com/3ats69at>

ORQUESTA DEL TIEMPO PERDIDO

Sepk

Clean Feed/Shhpuma



Na twee albums onder de naam Orquesta del Tiempo Perdido (OdTP) voegt gitarist/componist Jeroen Kimman nu een derde deel toe aan wat wel een trilogie lijkt. Voor wie de twee voorgangers, 'Stille' (2018) en 'Traantjes' (2021) kent, is de klankwereld van 'Sepk' niet onbekend, maar blijft die toch weer verrassend. De composities van Kimman zitten zo vol details dat je er steeds weer iets nieuws in hoort. En de tegendraadse en elastische drumpartijen, de aanstekelijke, soms tot in het oneindige herhaalde melodietjes zetten de luisteraar immer op het verkeerde been. Meeneuriën is een neiging die je lastig kunt onderdrukken, maar dan kom je tot de ontdekking dat zo iets schier onmogelijk is. De stukken zitten namelijk zo listig in elkaar dat je in die spagaat blijft hangen – en dat is precies wat de muziek van OdTP zo onweerstaanbaar maakt. Waarin 'Sepk' verschilt van de voorgangers, is een wat donkerder, somberder toon. De momenten van hilariteit op de eerdere albums zijn hier hooguit aanwezig als een bitterzoete boer-met-kiespijn-grijns. Toch wordt 'Sepk' nooit zwaar en laat je je meevoeren met het springerige 'Bouncy walls', dat klinkt als een op hol geslagen muziekmachientje op een kermis, of het heupwiegende 'Flep'. Vervreemde samples van stemmen (zoals het door een megafon uitgesproken begin van 'Pishtaco') dragen bij aan de surrealistische sfeer. Kimman heeft zich met OdTP definitief gevestigd als een unieke stem in het Nederlandse muzieklandschap.

Herman te Loo

Bezetting:

Jeroen Kimman (gitaren, pedal steel guitar, bariton-gitaar, harmonium sampling, composities) + Joost Buis, Koen Kaptijn (trombone), Anna voor de Wind (klarinet, basklarinet), Michael Moore (klarinet, altsax), John Dikeman (tenorsax, bassax), Patricio Wang (panfluit), Floris van Bergeijk (synthesizer), Mark Morse (lap steel guitar, synthesizer, sampling), Koen Nutters (bas), Tristan Renfrow (drums).

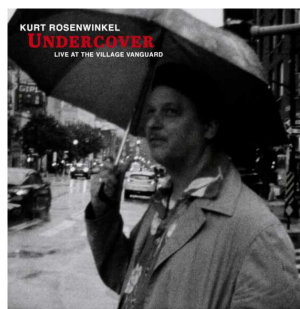
Beluister hier tracks van het album:

<https://shhpuma.bandcamp.com/album/sepk>

KURT ROSENWINKEL

Undercover: Live At The Village Vanguard

Heart Core Records



Op zijn vorige cd, het intieme album 'Berlin Baritone', hoorden we de Amerikaanse gitarist Kurt Rosenwinkel solo spelen op een baritongitaar. Op zijn meest recente plaat 'Undercover: Live At The Village Vanguard' weet Kurt zich, zoals vanouds, omringd door zijn drie vertrouwde muzikale makers Aaron Parks op toetsen, Eric Revis op contrabas en Greg Hutchinson op slagwerk. Zelf speelt hij weer op elektrische gitaren, daarbij effecten niet schuwend.

Het kwartet liet zes eigen stukken van Rosenwinkel registreren op bekend terrein: de legendarische New Yorkse jazzclub Village Vanguard. Zijn eerdere livealbum 'The Remedy' (2006) nam Rosenwinkel ook op de gewijde grond van Greenwich Village op. De stukken van Kurt cs zijn typische hedendaagse jazz, die stevig is gegrondvest op de traditie. Pakkende composities met vooral veel ruimte voor de bandleider.

De gitaar van Rosenwinkel klinkt niet (volledig) als een snaarinstrument. Hij gebruikt effecten waardoor zijn instrument eerder lijkt op een synthesizer of een elektrische viool. Voor de toetsen, de bas en het slagwerk geldt, dat zij 'normaal' klinken. Natuurlijk is een Fender Rhodes een elektrische piano maar de klank ervan is welbekend binnen de jazz. Alleen Kurt kijkt dus af qua sounds. Dat geeft de cd een hedendaagse vibe.

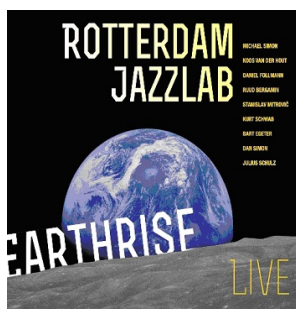
Hans Invernizzi

Bezetting:

Kurt Rosenwinkel (gitaar), Aaron Parks (piano, Fender Rhodes), Eric Revis (bas), Greg Hutchinson (drums).

Bekijk hier een video over het album:

<https://tinyurl.com/4x3evetj>

ROTTERDAM JAZZLAB**Earthrise****RJL-001**

De eerste associatie die ik kreeg bij het beluisteren van deze live-cd, was er een die te maken heeft met het North Sea Jazzfestival. Als je daar rondloopt, hoor je soms in de verte een band spelen waarvan je na tien seconden luisteren denkt: daar moet ik naartoe. Dat heeft in de eerste plaats te maken met het feit dat het swingt, maar ook dat je meteen hoort dat er op hoog niveau, met veel energie en afwisseling gemusiceerd wordt (ja, dat hoor je in tien seconden).

Rotterdam Jazzlab is een negenmansformatie bestaande uit door de wol geverfde beroepsmuzikanten. Omdat ze met negen man zijn, combineren ze de flexibiliteit van een klein jazzbandje met de power van een small-bigband. Acht van de tien nummers zijn geschreven en gearrangeerd door pianist Bart Egeter en saxofonist Ruud Bergamin. Duke Ellington's 'Echoes of Harlem' (arr. Ruud Bergamin) en Thelonius Monks 'Rythm-a-ning' (arr. Bart Egeter) zijn de enige twee covers op deze cd.

Titelnummer 'Earthrise' begint met een verstild intro met een prachtige trompetsolo van Michael Simon en gaat daarna over in een 12/8^{ste} latin-feel die met swing-interludes wordt afgewisseld. Drummer Julius Schulz legt op een goed moment onder z'n latin cymbal een vette afterbeat op twee en vier, waardoor het ook nog half funky wordt. Dit soort afwisseling zit in vrijwel alle nummers en dat zorgt ervoor dat je als luisteraar de aandacht niet verliest. De uit drie nummers bestaande suite van Ruud Bergamin ('Time lost/Expectations/Release'), geïnspireerd door de covid-lockdown, voldoet ook aan die karakterisering: van licht latin in deel een tot up-tempo swing in deel drie.

De thema's zijn sterk ('Lost on 52nd street'), de collectieven zijn strak ('Colors'), de soli zijn meer dan de moeite waard (het prachtig nasaal zoemde basintro van 'Colors!') en het totaal zorgt voor een echte jazz-cd waarbij niet alleen stilzitten maar in dit geval ook de aandacht verliezen onmogelijk is. Zet deze jongens op Mississippi-square op het NSJF en in no-time staat het plein vol!

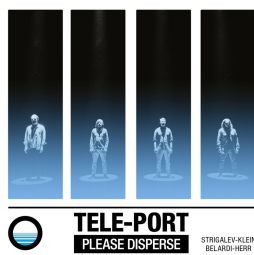
Gijs Ornée**Bezetting:** ----->**Het Rotterdam Jazzlab live:**<https://tinyurl.com/4xt58ebz>**SUED/BAGGIANI****Horn-Drum****El Negocito Records**

Er zijn saxofonisten die heel ritmisch kunnen spelen en drummers die juist weer melodisch zijn aangelegd. De Amsterdamse Argentijnen Natalio Sued (tenorsaxofoon) en Marcos Baggiani (drums) zijn daar uitstekende voorbeelden van. In de loop der jaren zijn ze al in allerlei samenstellingen te horen geweest, maar nu maken ze hun plaatdebuut als duo, met de wat zakelijke naam 'Horn-Drum'. Maar de muziek op het album is verre van zakelijk. Het tweetal is zo speels als twee kleine jongens die de vrije hand hebben gekregen. En dat levert geestige liedjes op, zoals het haast Rollins-achtige 'Memorias del futuro', maar ook een behoedzame bijna-ballad ('El Misterio de la noche'), een stuk dat aan de bop raakt ('Bijna song') en een bluesy eerbetoon aan de 'heavy tenors' ('The Second time you have said never again'). Sued en Baggiani trekken alle klankmogelijkheden van hun instrumenten uit de kast, maar nergens leidt dat tot gefreak of imponegedrag. Iedere noot, of die nu in samenklank of als 'call and response' gespeeld wordt, levert pure muziek op. Dat is ook de conclusie die hoestekstschrijver Oscar Jan Hoogland trekt.

Herman te Loo**Bezetting:**Natalio Sued (tenorsax),
Marcos Baggiani (drums).**Luister hier naar tracks van het album:**<https://tinyurl.com/y5fs4dc2>**Bezetting Rotterdam JazzLab:**

Michael Simon (trompet), Koos van der Hout (ventiel-trombone), Daniel Follmann (trombone), Ruud Bergamin (alt- en sopraansax), Stanislav Mitrovic (tenorsax & basklarinet), Kurt Schwab (tenor- en baritonsax), Bart Egeter (piano), Dan Simon (bas), Julius Schulz (drums).

TELE-PORT
Please Disperse
 Double Moon Records/Challenge



Er wordt anno 2023 nog steeds jazzrock gemaakt alsof het nooit weg geweest is. Het kwartet Tele-Port, bestaande uit drie Luxemburgers en een Londense Rus (saxofonist Zhenya Strigalev) maakt warmbloedige muziek, die het genre de 21^{ste} eeuw in tilt. 'Please Disperse' is het debuutalbum van de band. Basgitarist Pol Belardi (van wie ik al eens een album van zijn band Belardi's Force besprak in JF 330) vormt samen met drummer Jeff Herr een sterk tandem. Het tweetal zorgt voor een stevige ritmische basis (bijvoorbeeld in het titelnummer), maar laat de muziek ook ademen. Zo komt er voldoende ruimte voor het toetsenwerk van Jérôme Klein en de vocale, en lekker jankende altsax van Strigalev. Naast de sterke ritmische stukken en de rustigere melodische stukken zijn er ook composities die gebruikmaken van tempo- en maatwisselingen, zoals we die kennen uit de 'Canterbury scene'. 'Sunny days in Finchley Central' is daar een goed voorbeeld van. Strigalev neemt ook nog wat invloeden van zijn geografische roots mee, want 'TAK' lijkt zich ritmisch en melodisch in Oost-Europa af te spelen. De componist pakt er zelf een maniakale solo in, zonder overigens op effectbejag uit te zijn.

Herman te Loo

Bezetting:

Zhenya Strigalev (altsax),
 Jérôme Klein (Fender Rhodes, synthesizers),
 Pol Belardi (basgitaar),
 Jeff Herr (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://tinyurl.com/mr3a39wz>

THE VAMPIRES
Nightjar
 Earshift Music



In de rubriek 'Discover picks for you' op Spotify kreeg ik het album 'Nightjar' van The Vampires voorgeschoteld. Ik klikte om te luisteren en verkeerde in de veronderstelling dat ik Indie-muziek ging horen van de band Vampire Weekend. Het donkere en trage openingsakkoord op de piano hield me nog even in die misvatting, maar toen na een paar seconden sax en trompet een unisono jazzy thema inzetten keek ik verrast op mijn telefoon: 'Wat is dit voor lekkere muziek?' De kern van The Vampires uit Sydney (en dus niet Vampire Weekend!) wordt gevormd door saxofonist Jeremy Rose en trompettist Nick Garbett. Twintig jaar geleden waren zij surfmaatjes, huisgenoten en 'bandmates'. Dat verklaart veel, want de relaxte surfvibe is duidelijk in de muziek voelbaar. De muziek wordt gekenmerkt door 'vamping', dat is het vrij improviseren op een zich herhalend eenvoudig akkoord of motiefje, in tegenstelling tot het improviseren op ingewikkelde akkoordenschema's. Het sluit aan op de surfvibe: rustig en relaxt boven op een golf, 'ride it as gracefully and as far as possible'. Dat maakt de muziek soms ook wat makkelijk en 'easy listening', bijna voor achtergrondgebruik, maar gelukkig zijn er voldoende spannende momenten en stevige nummers om de luisteraar weer bij de les te trekken. The Vampires noemen The Necks (een 'minimal' pianotrio uit Sydney) als inspiratiebron en ze speelden individueel regelmatig met hen samen. Op 'Nightjar' is pianist Chris Abrahams van The Necks prominent aanwezig. Noel Mason op bas en Alex Masso op drums maken The Vampires compleet op dit album met prettige 'surf-jazz'.

Jaap Lampe

Bezetting:

Jeremy Rose (tenorsax, basklarinet), Nick Garbett (trompet), Noel Mason (bas), Alex Masso (drums)
 Chris Abrahams
 (piano, orgel, prophet, super 6, quantum, Rhodes).

Kijk hier naar een video over het album:

<https://tinyurl.com/3unrpz3f>

JAZZ OP HET PODIUM

MARC RIBOT'S CERAMIC DOG

Bezetting:

Marc Ribot (gitaar, zang),
Shahzad Ismaily
(basgitaar, gitaar, elektronica, zang),
Ches Smith
(drums, percussie, elektronica, zang).

Datum en plaats:

1 juli 2023,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Een decor van imposante versterkers, elektronica en effectpedalen, maakt de bezoeker bij binnenkomst al direct duidelijk wat hem te wachten staat. Links staat een torenhoge drumkit, centraal bassen, trommels en een Moog-synthesizer, rechts een stoel, haaks op de zaal, en een compacte maar zeer krachtige Fender-gitaarversterker. Die is van Marc Ribot. Hij houdt niet van franje. Zijn muziek is indringend en theatraal, maar zonder vertoon. Ceramic Dog is zijn schreeuw om aandacht, maar niet voor hemzelf. Op luid applaus, waar overigens weinig ruimte voor was, of oerkreten uit de zaal, reageert hij stoïcijns of met ironische blikken.

Ceramic Dog staat voor de 'porseleinen hond'. Een hond die bevriest en geen emoties toont voordat hij het gevecht aangaat. Muziek kan niet altijd leuk zijn... Dit eigenzinnige trio grijpt je bij de kladden met een indringende, soms ook gescandeerde, boodschap. Hun rebelse muziek roept op tot revolutie.

Is het barricadenmuziek? Dan in ieder geval niet voor de massa. De concertaankondiging meldt: "Marc Ribot herinnert ons eraan dat boosheid alleen, op dit moment niet genoeg is. Als je verontwaardigingsmoe bent, is deze explosieve cocktail, met kameleontische minachting voor stijlbeperkingen, politiek commentaar en absurdistische humor, misschien wel de schop die je nodig hebt." De muziek van het trio wordt wel omschreven als vrije, punk-funk-experimentele-psychedelische-post jazz en elektronische grunge. Je kunt er inderdaad veel in terug horen. Maar drijvende punkblues, met enige ruimte voor reflectie, volstaat prima als omschrijving.

[...vervolg in de rechterkolom](#)



Marc Ribot. (Foto: Joke Schot)

Marc speelde bij John Luries' Lounge Lizards, werd bekend door zijn gitaarspel op klassiekers van Tom Waits en Elvis Costello en werkte samen met John Zorn. Met zijn inventieve gitaarspel is Marc Ribot een wegbereider. Er zijn veel navolgers van zijn losse, rommelige stijl, waarin chaos vaak de leidraad lijkt. Schijn bedriegt want hij is een meester in het uitzetten en vormgeven van zijn onnavolgbare improvisaties.

Ceramic Dog bestaat verder uit twee muzikanten uit de experimentele underground impro- en rockscene: de onvermoeibare meesterdrummer Chess Smith (Xiu Xiu, Secret Chiefs 3, Trevor Dunn's Trio Convulsant), die flink doordrukt maar nooit domineert, en bassist/multi-instrumentalist Shazad Ismaily (Secret Chiefs 3, Will Oldham, Ben Frost) die vaak lijkt te doen waar hij zin in heeft, maar tegengas geeft als het moet. Kort voor aanvang van het concert kreeg Shazad een semi-akoestische bass cello aangereikt, waarop hij onvoorbereid experimenteerde. Hij was erg enthousiast over de mogelijkheden van dit hybride instrument met de body van een cello en de hals van een fretloze basgitaar, dat wordt gebouwd door bassist, bandleider en instrumentbouwer Mark Zandveld. In juni lanceerde Ceramic Dog zijn nieuwste album 'Connection'.

Roland Huguenin



Shahzad Ismaily. (Foto: Joke Schot)

YANNICK HIWAT

Bezetting:

Yannick Hiwat (7-snarige mezzoviool), Charlene Braithwaite, Natascha Brouwer, Jermaine Holmes, Natasha Simmons (zang), Alessandro Russo (tenorsax), Rodrick Cliché (toetsen), Josh Dunham (bas), Cherish Sniijders, Giovanni Essed (percussie), Cleon Edwards (drums), Neels Smeekens a.k.a. DJ Optimus (draaitafels).

Datum en plaats:

5 juli 2023,
LantarenVenster, Rotterdam.



Yannick Hiwat. (Foto: Joke Schot)

Jaarlijks verstrekt het North Sea Jazz Festival een vrije compositieopdracht aan een getalenteerde Nederlandse jazzmusicus. Dit jaar ging die opdracht naar violist en componist Yannick Hiwat. Hij schreef 'Frimangron', wat vrij vertaald 'het land van de vrije mensen' betekent. Frimangron is een wijk in Paramaribo.

Yannick Hiwat (1988) studeerde af aan de havo/vwo voor Muziek en Dans in Rotterdam. Daarna bezocht hij het Fontys Conservatorium Tilburg. Hij rondde zijn studies af bij Tim Kliphuis, bij wie hij zich richtte op zijn jazzvioolspel. In 2013 werd Hiwat gekozen tot 'Duvel Vibes Soul & Jazz talent'. Yannick werkte samen met Pete Rock, Chilly Gonzales, Snarky Puppy en Re:Freshed Orchestra, en leidt momenteel zijn eigen kwintet. De compositieopdracht werd aan Yannick toegekend vanwege zijn eigentijdse stijl, waarin hij klassiek, jazz, soul en hiphop samenbrengt en zijn voorgangers uit de folklore, soul en gospel eert. De jury waardeert zijn nieuwe geluid en eigen signatuur, waarmee hij het Nederlandse canon verbreedt en lef toont door wegen te kiezen die nog niet zijn platgetreden. In LantarenVenster vond op 5 juli de voorpremière plaats. De officiële presentatie voltrok zich twee dagen later op het North Sea Jazz Festival in Ahoy.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Hiwat trapte zijn stuk af met een dialoog van exotische vogels. Vervolgens klinken Surinaams sprekende stemmen. Op een kerkorgel klinken plechtige klanken die aanzwellen tot een symfonische extase. Na een stilte zet het vierkoppige koor in en ontstaat de gewijde sfeer van een kerkdienst. Zodra gospelelementen worden toegevoegd komt de gemeenschap in beweging. De eerste stukken van Yannicks compositie blijken fragmentarisch opgebouwd. Het lijkt of hij zich een weg baant in zijn eigen labyrinth. Gaandeweg komt er samenhang in de muziek en ontstaat het beeld van een aaneengesloten geheel. De nummers zijn opgebouwd uit klankvelden van koor, percussie, samples en melodie-instrumenten. De muziek ontvouwt zich als een Afro-Surinaamse viering, waarin een bezwerende, soms bedwelmen- de atmosfeer je opzuigt in energie, verbroedering en feest. Onmiskenbaar heeft Yannick zijn muziek opgehangen aan Keti Koti, herdenking en viering van de slavernij, die op 1 juli 150 jaar geleden in Suriname en op de Antillen werd afgeschaft. Zijn rol als solist is bescheiden. In plaats daarvan gaf hij als componist en leider alle ruimte aan uitmuntende bijdragen van het koor en de ritmesectie in zijn ensemble. Hiwat streefde overigens niet alleen het oor; het concert bood ook een visueel aantrekkelijke schouwspel.

Roland Huguenin

FESTIVAL**NORTH SEA ROUND TOWN****Datum en plaats:**

22 juni - 14 juli 2023,
Diverse locaties Rotterdam.

Jaarlijks verandert Rotterdam in een jazzmekka. De organisatie van North Sea Round Town (NSRT), het 'fringe festival' bij en in samenwerking met het North Sea Jazz Festival, maakt de stad tot een ontmoetingsplaats voor liefhebbers en makers van jazz, impro, soul, funk, electronic, hip-hop, r&b en pop, met uitstapjes naar wereldmuziek en klassiek. Lokale, nationale en internationale artiesten geven 350 concerten op 125 locaties. NSRT wil ook een podium zijn voor lokale en aankomende musici. Het belangrijkste doel is om zoveel mogelijk mensen in contact te brengen met dé ultieme bron van geluk: live muziek. Hier een terugblik op drie zinnenprikkelende concerten.

Op 22 juni was het openingsconcert. Locatie was de voormalige Margarinefabriek in het gebied De Kaai, dat wordt ontwikkeld tot een nieuwe stedelijke hotspot aan de zuidoever van de Maas. Klarinettist/saxofonist en ensembleleider **Joachim Badenhorst** presenteerde 'Youran', een magische improvisatie-performance. Youran, in de Japanse betekenis 'het begin der dingen' en in het Chinees vertaald als 'ongehaast', verwijst naar het vernieuwende en het onthaastende karakter van de voorstelling. Badenhorst gaf met een gelegenheidsensemble een uniek concert met wisselende klankvelden. Japanse klokken met de klank van glas werden zo zacht aangeslagen door percussionist Tsubasa Hori, dat ze nauwelijks hoorbaar waren. Hier klonk het tijdloze geluid van eeuwigheid. De zes muzikanten - behalve Badenhorst en Hori speelden ook Alistair Payne (trompet), Simon Jermyn (electrische gitaar), Beate Wiesinger (bas) en Rutger Zuydervelt (elektronica) mee - bewogen zich door de ruimte, zoekend naar een symbiose tussen geluid en stilte. Actief luisteren en meditatie vielen hier samen met een totale ontspanning als resultaat. De tijd lijkt stil te staan bij 'Youran', iets wat nog werd versterkt doordat applaus ontbrak.

Op 27 juni was er een grensverleggend lunchpauzeconcert in de Laurenskerk met zangeres/celliste **Sanem Kalfa** - zij was tevens 'artist in focus' en gaf diverse [...vervolg in de rechterkolom](#)



Zangeres Sanem Kalfa in het Batavierhuis. (Foto: Joke Schot)

concerten tijdens NSRT - en organist **Hayo Boerema**. Een van de vaste bespelers van het kerkorgel. Sanem en Hayo bevonden zich op grote hoogte achter de balustrade rond het orgelfront en waren nauwelijks zichtbaar. De galm onder de gewelven van de kerk voedde een heuse spirituele ervaring, doordat de vocalen (7600 orgelpijpen) van het imposante orgel samengingen met één menselijke vocaliste. De confrontatie met de enorme geluidscontrasten werd sommige hoogbejaarden wat te veel. Het overige publiek genoot ademloos van een zeer geslaagde ontmoeting. Het samenvloeien van stem en orgel leidt tot vele bijzondere klankmogelijkheden. Naast lyrische vocalises, klonken er melodieën met een Oriëntaalse inslag en geluidsexperimenten met een avant-garde karakter. Sanem gebruikte al haar stemregisters. Zij liet haar stem dankzij de galm in de kerk en met lichte ondersteuning van geluidsversterking, aanzwellen tot orgelsterkte. Hayo Boerema schilderde met de klankmogelijkheden van het geavanceerde orgel, waarbij hij symfonisch geweld kon laten wegebben in fluisterzachte registers.

Op 29 juni was er in het Batavierhuis een ontmoeting tussen **Sanem Kalfa** en het **North Sea String Quartet**. Dit improviserende strijkkwartet heeft uitzonderlijke ritmische kwaliteiten en maakte furore in de hedendaagse Nederlandse scene. Met haar unieke stem en aanpak voegt Sanem hier verhalende aspecten aan toe. Er klonk afwisselend repertoire van Turkse, Spaanse, Italiaanse en Braziliaanse liederen, aangevuld met improvisaties en minimal music die naar het jazzidoom bogen. In deze samenwerking werden de grenzen van de hedendaagse world/jazz muziek verlegd en klonk een intieme live performance. Het is een zeer intense ervaring om op enkele meters afstand van de strijkers te zitten. Zij maakten vaart en gaven energieke prikkels. Het kwartet lijkt een eigenzinnige reïncarnatie van Zapp4.

Sanem zette in met een ingetogen liedje in het Turks. De strijkers tilden haar op in een avontuurlijk, bijna symfonisch arrangement. Er volgde daarna nog veel meer aangenaam klinkende luistermuziek verrijkt met verdiepende arrangementen, vrije expressie en impro. Allerlei grappen en grollen uitvoerbaar op snaren en met de stem, worden smaakvol gemixt en gekneed in kameleontisch palet. Uitbundige uitsmijter van de avond was een doorleefde/levendige uitvoering van 'Canto de Ossanha' waar de componist, maestro Baden Powell, zeer tevreden mee zou zijn geweest.

Roland Huguenin

OVERLEDEN

Peter Brötzmann, 20 juni 2023 (82)

Duitse saxofonist, een van de meest consequente en radicale vertegenwoordigers van de zogenoemde energieschool in de free jazz. Bekwaamde zich op alle soorten saxofoon en klarinet en speelde in diverse formaties, van duo tot tentet, met zowel Europese als Amerikaanse avant-gardisten.

Max Morath, 19 juni 2023 (96)

Amerikaanse ragtime pianist. Maakte als 'entertainer on the road' van 1954-1994 soloplaten, waaronder zijn eigen composities. Stelde in 1999 zijn muzikale leven te boek in 'The Road to Ragtime'

Jackie Williams, 15 juni 2023 (90)

Drummer. Speelde met een hele rits artiesten uit de mainstream-hoek: Buck Clayton, Buddy Tate, Bobby Hackett, Johnny Guarnieri, Milt Hinton, Doc Cheatham, enzovoort.

George Winston, 4 juni 2023 (73)

Pianist, beïnvloed door Fats Waller en Teddy Wilson, maakte zestien soloplaten in een genre dat hij folk-piano noemde. Was erg gezien in de VS, vooral buiten de grote steden om: trad zo'n honderd keer op per jaar. Had de laatste tien jaar van zijn leven met kanker te kampen.

Kim Kusack, 2 juni 2023 (84)

Klarinetist, werkzaam in Chicago, lange jaren lid van de Salty Dogs, incidenteel van andere bands, laatstelijk van kornettist Bob Schulz' Frisco Jazz Band, alle in het traditionele genre.

Reuben Wilson, 26 mei 2023 (88)

Organist. Maakte rond 1970 vijf platen voor Blue Note, die pas later meer bekendheid kregen. (jjm)

VRAAG EN AANBOD

Heeft u als lezer iets in de aanbieding of zoekt u iets op jazzgebied, meldt u dat dan bij ons. Maar ook als u een vraag heeft, of bijvoorbeeld op zoek bent naar de naam van een muzikant op een foto, kunt u met ons contact opnemen. Alles mag. Wij gooien het via deze rubriek 'vraag en aanbod' dan zogezegd in de groep, en, zoals u van Jazzflits gewend bent, geheel kosteloos. Aarzel niet! Ons e-mailadres is jazzflits@gmail.com.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

IM ROB AGERBEEK



Rob Agerbeek in 2016 tijdens een concert in Brasserie de Verandering (Rotterdam), waar Ruud Bergamin met hem optrad. (Foto: Archief Bergamin)

Op 6 juli 2023 overleed pianist Rob Agerbeek (1937). Als je vroeg waar hij geboren was, antwoordde hij altijd Batavia (het huidige Djakarta) om duidelijk te maken dat hij uit voormalig Nederlands Indië stamde. Een jaar of twintig geleden ontmoette ik hem voor het eerst op een huisparty waar diverse uitstekende pianisten optraden. Toen het zijn beurt was, ging ineens de piano zingen. Dat was een kenmerk van zijn spel, of het nu een opzweepende boogie woogie was of een listig stukje van Horace Silver, het klonk altijd bijzonder goed met smaakvolle 'voicings' en lekker getimed.

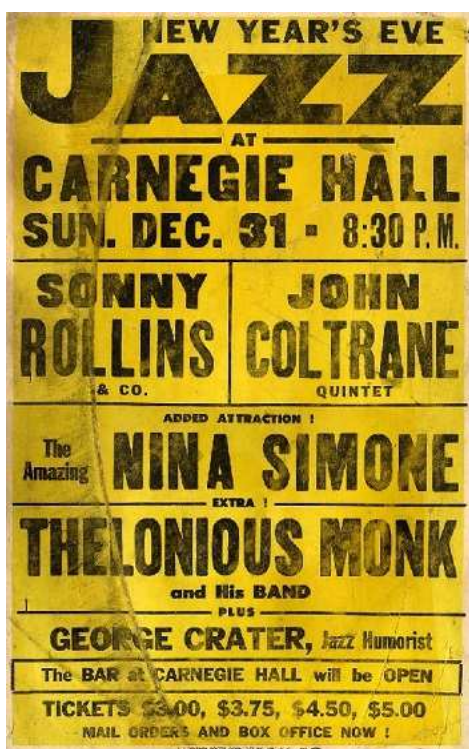
Rob heeft in zijn carrière als muzikant met vele groten gewerkt, van trompettist Clark Terry tot saxofonist Dexter Gordon. Ook deed hij een tournee met Art Blakey's Jazz Messengers, maar wees het aanbod om definitief bij die band te komen af, omdat hij nuchter genoeg was om daar ook de valkuilen van te zien. Men kan deze vele wapenfeiten allemaal nalezen op internet (Wikipedia); dat hoeft hier niet te worden herhaald. De autodidact Rob Agerbeek heeft een enorme staat van dienst opgebouwd, op een hoog niveau. Naast hard bop was boogie woogie een van zijn specialiteiten. Met die muziek kon hij zalen opstellen zetten. Een groot gemis dat de jazzwereld deze beminnelijke en begaafde muzikant kwijt is.

Ruud Bergamin

JAZZHUMOR OP RIVERSIDE

Lezer Emile van Croonenburg deed ons een e-mail toekomen over jazzhumorist George Crater. Die verdient wel eens wat aandacht, vindt hij.

Wie was George Crater? Zijn werkelijke naam was Ed Sherman en hij was een New Yorkse (jazz hipster) radiopersoonlijkheid. Hij had in de jaren rond 1960 een show op het New Yorkse FM-station WNCN. In 1959 en 1960 vulde hij maandelijks een column in het Amerikaanse blad DownBeat met zijn humoristische reflecties. Crater bood meestal een hilarische kijk op de jazzscene van die tijd. Hij trad ook op bij jazzconcerten en werd dan als jazzhumorist aangekondigd (zie het affiche hieronder).



George Crater trad op 31 december 1961 op in Carnegie Hall.

Een van zijn humoristische creaties was bandleider en legendarisch tenorsaxofonist Zoot Finster. Die had een band bestaande uit gefingeerde musici als Kai Kay (trombone), Sticks Berklee (drums), Thelonius Crasner (piano), Miles Cosnat (trompet) en Gimp Lymphly (gorkafoon). Crater recenseerde in zijn Downbeat-column 'Out of My Head' de fictieve platen van Finster en interviewde zijn bandleden.

Rond 1960 nam George Crater, eveneens onder de titel 'Out Of My Head', [...vervolg op de volgende pagina links](#)

FESTIVALS AUGUSTUS



Susanne Alt speelt met de BIM Women in Jazz op het Amersfoort World Jazz Festival. (Foto: Michel Zoeter)

JAZZ IN HET PARK XL
Stadspark, Dendermonde
22 en 23 juli 2023

<http://www.toerismedendermonde.be>

Met onder anderen: The Bonnie Blues, Louis Armstrong Celebration Band, The Renegades Bigband feat. Yannick Bovy, Blue Mockingbirds, The Whodads, Sister Suzie en Plareen Men.

GOUVY JAZZ EN BLUES FESTIVAL
Ferme Madellon, Gouvy
4, 5 (jazz) en 6 (blues) augustus 2023

<https://madelonne.be/>

Met onder anderen: David Kikoski Trio, Vasilis Xenopoulos Quartet, Laurent Coulondre Latino Octet, Reunion Quartet met eerbetoon aan Chet Baker en Gerry Mulligan, Erik Truffaz, The International Trumpet Ensemble plays the music of Thad Jones en Pascale Elia Jazz Quartet.

GAUME JAZZ FESTIVAL
Rossignol, Tintigny
11, 12, 13 augustus 2023
<https://www.gaume-jazz.com>

Met onder anderen: Louise Van den Heuvel Quartet, Brussels Jazz Orchestra feat. Camille Bertault, Manu Hermia Freetet, Renaud Garcia-Fons & Claire Antonini, Trio Grande feat. Christian Altehülshorst, Manu Hermia Orchestra Nazionale della Luna, Daniel Garcia Trio en Philip Catherine.

COLOGNE JAZZWEEK
Diverse podia, Keulen
12 tot en met 18 augustus 2023
<https://jazzweek.de>

Met onder anderen: Aki Takase, Nils Petter Molvaer, Ben van Gelder, Peter Bernstein, Larry Goldings & Bill Stewart, Pablo Held Trio & Melissa Aldana, Dave Douglas, Jamie Peet & Niels Broos, Han Bennink, Julia Hülsmann, Kassa Overall, Tijn Wyben-ga & AM.OK, Darius Heid & Wilbert de Joode, en Sasse & Schieferdecker.

[...vervolg op de volgende pagina rechts](#)

...vervolg jazzhumorist George Crater een komisch album op voor het label Riverside (Riverside 841). Hij gebruikt daarop veel jazztaal uit die tijd. Ongeveer de helft van het album gaat rechtstreeks over jazz. Een track gaat over jazz-opwindpoppen: 'wind de Miles Davis-pop op en hij draait de rug naar je toe'; een Charles Mingus-pop slaat een criticus en de Horace Silver-pop zweet dertig minuten lang. Hij vertelt op de plaat ook een fantasierijk verhaal over zijn optreden tijdens een jazzconcert in het stadhuis. Terwijl hij het publiek toesprekt, stelt hij zich voor dat Ornette Coleman, geïrriteerd door een van de grappen van de komiek, op het balkon zit, gewapend met een pistool. Voorts geeft hij een beschrijving van de jazz-tv-special 'The Singin' Swingin' Years'. George Crater overleed in 1965. Op 14 juni 1965 vond een benefietvoorstelling plaats voor zijn nabestaanden, georganiseerd door jazzcriticus Ira Gitler.

Luister hier naar 'Out Of My Head':
<https://tinyurl.com/4kybmb6u>

VARIA

Co Live! doet verslag van inJazz

Op 22 en 23 juni was de Concertzender aanwezig bij het netwerkevenement inJazz in Amsterdam en Rotterdam. Programmamaker Co de Kloet hield interviews en verzamelde materiaal van aanwezige nationale en internationale musici. Ook werden opnames van 'showcases' gemaakt. In de maand juli werd en wordt op zaterdagavond van 21.00 tot 22.00 uur dit materiaal uitgezonden in het programma Co Live!. De uitzendingen van 1, 8 en 15 juli zijn op de website van de Concertzender terug te luisteren. Op 22 en 29 juli volgen nog twee nieuwe uitzendingen.

Concours Eujazz Young Talent Award op 28 augustus

Het concours Eujazz Young Talent Award 2023 vindt op 28 augustus plaats in het Schelmenhofje in Heerlen. Vijf bands treden op: drie Limburgse, twee Duitse en een Frans/Belgische band. De winnaar van de Award krijgt een sculptuur. De Award is in 2009 in het leven geroepen. Sinds 2018 ligt de organisatie in handen van SLIM (Stichting voor de geïmproviseerde muziek in Limburg) en de Stichting Heerlen Jazz. Deelnemers komen uit de (eu)regio en mogen niet ouder dan 27 jaar zijn. Het concours is onderdeel van de SLIM Jazzdag.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS AUGUSTUS (vervolg)

AMERSFOORT WORLD JAZZ FESTIVAL

Diverse podia, Amersfoort
15 tot en met 20 augustus 2023
<https://www.amersfoortjazz.nl>

Met onder anderen: Fay Claassen, Paul van Kessel, BIM Women in Jazz (Susanne Alt, Diana Dzhabbar – altsax, Charlie Philips, Abriel Ferreira – trompet, Graziella Hunsel, Eva Scholten – zang, Miran Noh – piano, Simone Mens – contrabas, Eva Korse, Truus Engels – drums), Hans Dulfer, Lucas Santana & Strings, JVD4, Chi Quartet, Henk Kraaijeveld, Jef Neve, Ronald Snijders en Waan.

ZOMERJAZZFIETSTOUR

Simplon, Reitdiepdal, Groningen
25, 26 augustus 2023
<https://www.zift.nl>

Met onder anderen: het programma was bij het sluiten van deze Jazzflits nog niet bekendgemaakt.

JAZZ OP DE HEI

Domein Diesterweg, Kalmthout
26, 27 augustus 2023
<https://www.jazzopdehei.be/>

Met onder anderen: One Frame Movement, schroothoop, Dishwasher, Lander & Adriaan, Esinam en The Easywood Killers.

VARIA



Pianoduo Stefan (links) en Martijn Blaak. (Foto: Manfred Pollert)

Millennium Jazz Orchestra zoekt geldschietters

Het Millennium Jazz Orchestra is bezig met een nieuw project in samenwerking met de klassieke pianisten **Stefan en Martijn Blaak**. Dirigent Joan Reinders koos 'water' als thema voor het project en schreef twee grote suites van elk circa 45 minuten: 'Waterkringloop' en 'Hanzeroute' Er staat in het najaar ook een reeks optredens gepland. De begroting van het project laat een tekort van 7.850 euro zien, vandaar dat een crowdfunding-actie is gestart. Wilt u een duit in het zakje doen? Gulle gevers mogen op een gepaste tegenprestatie rekenen.

Hier vindt u alle informatie over dit project:
<https://www.voordekunst.nl/projecten/15699-water>.

HARRY VERBEKE IN KWAK?

In de vorige Jazzflits plaatsten wij een foto van saxofonist Harry Verbeke met onbekende medemusici op een ons onbekende locatie. De foto zou volgens een beschrijving op 12 juli 1969 genomen zijn in The Black Mouse op de hoek van de Elandsstraat (Amsterdam), maar we veronderstelden dat het om het jongerencentrum KWAK in Amsterdam Osdorp ging. Op het podium hangt namelijk een affiche met een aankondiging van een concert met saxofonist Hans Dulfer op die plek (25 juni 1969). Drie lezers reageerden. Ze verschaften enige duidelijkheid over de musici, maar de (Amsterdamse?) locatie blijft ongewis.

Lezer **Henk Haverhoek** herkende Arnold Dooyeweerd in de bassist op de foto en Jan Rath in de pianist. Lezer **Tom van de Wal** denkt niet dat de foto in **KWAK** is genomen. Hij was een trouwe bezoeker van het centrum van de **Kommunikatie Werkgroepen Akties Kreativiteit**: "Vanaf dag één, in 1969, zaten mijn vrienden en ik vrijwel dagelijks in de ruimte van KWAK. Het concert van Hans Dulfer kan ik mij nog herinneren. KWAK werd gekozen vanwege de akoestiek, voor een plaatopname die nimmer (voor zover ik weet) is uitgebracht. KWAK was gehuisvest in een gebouw dat was neergezet als noodkerk. Bij de bouw van een definitieve kerk werd het verlaten en als jongerencentrum in gebruik genomen. Het was zeker geen jazzpodium, en er waren hoe dan ook eigenlijk geen optredens. Er stonden in vier hoeken boxen van elk negen speakers in een halfduistere ruimte te spelen. Onze bezigheid daar was vooral muziek luisteren, elkaars gezelschap genieten en wat blowen op zijn tijd. Achter het barretje werd de muziek gedraaid, voornamelijk psychedelische rock, maar ook wel aanverwante soorten. Jazz kwam eigenlijk niet op de draaitafel. Een optreden van Harry Verbeke is er naar mijn mening nooit geweest, althans niet in 1969 of 1970. In 1971 is de tent gesloten en elders onder die naam voortgezet; nooit geweest. Op de plaats van het gebouw werd later een woongemeenschap voor ouderen gebouwd."

Een dierbare jeugdherinnering, dat is duidelijk, maar of deze historisch geheel juist is? Er lijken wel degelijk geregeld [...vervolg op de volgende pagina links](#)



Harry Verbeke in juli 1969 in Amsterdam. Aan de microfoons te zien, werd het optreden opgenomen.
(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

KWAK

Jongerencentrum
KWAK
Osdorper Ban 399
Telefoon 020-191258

Amsterdam, 3/10-1969

PROGRAMMA		maand OKTOBER	
vrijdag, 5	JAZZ-KONSERT	kwartet Henk van Es en Herbert Noord	Toegang / 1,50
saterdag, 4	POPGROEP MORAKKON en YUCATAN POST OFFICE		Toegang / 1,00
donderdag, 9	TEJATER-WORKSHOP	m.n.v. Henri Adriaansen	Toegang / 1,00
vrijdag, 10	MAAGDENHUISFILM	met discussie	Toegang / 1,50
woensdag, 15	Dagboek van een kamerselsje FILM van BUNUEL		Toegang / 1,00
vrijdag, 17	JAZZ-KONSERT	m.n.v. Han Bennink (?)	Toegang / 1,50
woensdag, 22	KREATIEVE TOESTANDEN	m.n.v. Herman Ysebaert	Toegang / 1,00
zondag, 26	A Einsein in the Sun FILM over Amerikaanse negerfamilie		Toegang / 1,00
vrijdag, 31	JAZZ-KONSERT	samenstelling nog onbekend	Toegang / 1,50

KWAK IS GESLOTEN OP Dinsdag en Woensdag= 28 en 29 oktober.

WAARSCHIJNELIJKE MEERDERE MALEN: teJater-workshop
optreden underground-groepen
DATA worden nog bekendgemaakt.

KWAK = Kommunikatie - Werkgroepen - Akties - Kreativiteit = KW

jazzconcerten in KWAK te zijn geweest. Op internet vonden we namelijk een KWAK-programmaoverzicht (zie de afbeelding op de vorige pagina). Hoewel KWAK geen specifiek jazzpodium was, waren er in bijvoorbeeld oktober 1969 wel drie jazzconcerten. Henk van Es/Herbert Noord (3 oktober), Han Bennink (17 oktober) en een nog onbekende formatie (31 oktober) traden er op...

Lezer **Frits de Wit** reageerde op de foto van Harry Verbeke via Facebook. Niet The Black Mouse of KWAK herinnert hij zich, maar wel een ander Amsterdams jazzpodium: **De Woeste Hoek**: "Hebben jullie ooit gehoord van De Woeste Hoek?", zo schrijft hij, "Een enorme 'lege' woonkamer in het oude AMVJ-gebouw (Vondelstraat 29, nvdr), waar nu een NL-hotel staat op de Gelderseka-de. Elke zondagochtend was er jazz. Ik zag daar onder anderen een piepjonge Louis van Dijk, zijn collega Pim Jacobs en het Loevendie Trio, met Theo op de klarinet. Het was in de jaren 1964 - 1965. Het was echt dé 'place' voor jazz-freaks. Ook veel deelnemers aan het Loosdrechts Jazz Festival, kwamen zondagmorgen naar De Woeste Hoek. Ik geloof dat de entree twee kwartjes bedroeg. Er zaten voornamelijk jongeren, veel van De Vrije School. In de kamer stond een piano, en verder waren er verschillende soorten stoelen en bankjes neergezet en was achterin de ruimte een kleine bar ingericht. Ik denk dat de 'performers' het gaaf vonden om in De Woeste Hoek te spelen. Er zat daar een totaal ander publiek dan in Loosdrecht of op het North Sea Jazz Fest, toen nog in het Kurhaus. Die tenten konden we echt niet betalen :)"

Nieuwsgierig geworden door deze herinnering doken we in het krantenarchief Delpher. Daar vonden we een artikel uit het Parool van 3 februari 1962. In die maand, zo lijkt het, werd de kiem gelegd voor het latere jazzpodium. Het artikel verhaalt over een jazzconcours voor schoolbands uit 'de gehele randstad Holland' op 18 maart in de Grote Zaal van de AMVJ. Juryleden waren Michiel de Ruyter (tevens adviseur van het concours), Theo Loevendie en Paul Blitz. Het was de bedoeling om het concours elk jaar te laten terugkeren: "Na het festival zal bij het begin van het nieuwe winterseizoen (september—oktober), een jazz-...[vervolg in de rechterkolom](#)



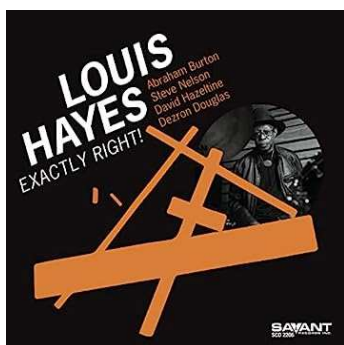
Pianist Louis van Dijk verzorgde midden jaren zestig een wekelijkse workshop in De Woeste Hoek. Deze foto van hem is uit 1976. (Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

sociëteit, speciaal voor schoolbands, worden geopend in het gebouw De Woeste Hoek", zo lezen we. In het Algemeen Handelsblad van 7 oktober 1964 wordt gesproken over een jazz-workshop op donderdagavond in De Woeste Hoek. Daarvoor tekende pianist Louis van Dijk (toen nog 'van Dyke'). Hij deed dit om jonge musici te ondersteunen en enthousiasmeren: "uitsluitend in het belang van de jazz en uit liefde voor de jazz doet hij dit", zo lezen we in een ander krantenbericht uit dat jaar. De latere televisiedokter Aart Gisolf was er ook steeds bij op klarinet en saxofoon. En verder kondigt het Algemeen Handelsblad een Café du Jazz aan op zondagmiddag in het AMVJ-gebouw. Op 18 oktober was het Carl Schulze Kwartet van de partij; 25 oktober trad het Jan Huyds Trio met drummer John Engels en pianist Cees Slinger op en 8 november was het podium van de Woeste Hoek voor het Rob Madna Kwartet. Steeds om 14.00 uur. Michiel de Ruyter deed in Het Parool van 12 oktober 1964 verslag van het eerste zondagmiddagconcert, te weten op 11 oktober van het Workshop Quartet onder leiding van alt- en sopraansaxofonist Theo Loevendie, in de 'gebruikelijke' bezetting met Nedly Elstak (trompet), Maarten van Regteren Altena (bas) en Leo de Ruyter (drums). "De tot zaaltje omgebouwde twee kamers waren tot de laatste plaats bezet met een merendeels zeer aandachtig publiek, dat bijna twee en een half uur luisterde naar de geavanceerde muziek van Loevendie's kwartet. Er mocht eens een wat traditioneler stuk als 'Love for sale' gespeeld worden, het overgrote deel van het repertoire bestaat uit werk van Loevendie en Elstak, die binnen het kader van de eigentijdse jazz die 'new thing' heet, toch een voornamelijk eigen weg gaan. Er is zelden een consequent gebruik van toonreeksen, maar vaak de vermenging met op harmonieën gebouwde melodieën. Er is een rijke schakering aan andere metra dan 4/4, hoewel die ook wel degelijk gebruikt wordt. En nimmer blijven die metra alleen een starre 'andere maatsoort', maar de ritmische mogelijkheden worden uitgebuit", aldus De Ruyter. De wekelijkse zondagmiddagconcerten liepen in ieder geval door tot 1966, want we vonden nog een aankondiging van het Dick Vennik Quartet op 23 januari van dat jaar. Ook lasen we dat Theo Loevendie in oktober 1965 in De Woeste Hoek startte met een jazzcursus. Hij doceerde eens in de veertien dagen, zowel theorie als praktijk. Een foto van het interieur van de Woeste Hoek vindt u hier: <https://tinyurl.com/2b353f6k>.

Hans van Eeden

JAZZWEEK TOP DRIE

17 juli 2023



1 Louis Hayes

Exactly Right
(Savant)

2 Artemis

In Real Time
(Blue Note)

3 Eric Alexander

A New Beginning
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs

Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp

van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com.

Bijdragen: **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 juli 2023

Jan Granlie, Salt-peanuts.eu (Norway)

ISACH SKEIDSVOLL

Dance To Summon (Ultraâani)

Dick Hovenga, Written in Music (Netherlands)

VAROVS ARTISTS

Hip Holland Hip (sdban Records)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany)

ROBERTO BONATI AND PARMAFRONTIERE ORCHESTRA

La Fola De L'oca – Overtime (ParmaFrontiere)

Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com (Turkey)

JAN GUNNAR HOFF

Home (2L)

Nuno Catarino, Jazz.pt (Portugal)

THE SELVA

Camarão-Girafa (Clean Feed)

Henning Bolte, freelance (Netherlands)

NAÏSSAM JALAL

Healing Rituals (Les Couleurs Du Son)

Tony Dudley-Evans, LondonJazz News (UK)

PJEV, KIT DOWNES AND HAYDEN CHISHOLM

Medna Roso (Red Hook Records)

Patrik Sandberg, Jazz (Sweden)

BLADE BRIAN AND THE FELLOWSHIP BAND

Kings High (Stoner Hill)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark)

MUSICMUSICMUSIC

Äventyret (HoobRecords)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway)

NILS ØKLAND, SIGBJØRN APELAND

Glimmer (ECM)

Matthieu Jouan, Citizenjazz.com (France)

TILO WEBER

Tesserae (WeJazz Records)

Axel Stinshoff, Jazz Thing (Germany)

JOE LOVANO TRIO TAPESTRY

Our Daily Bread (ECM)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy)

FERDINANDO ROMANO

Invisible Painters (Jam/UnJam)

Yves Tassin, JazzMania (Belgium)

NICOLAS FISZMAN

Nicolas Fiszman (Cristal Records)

Jos Demol, Jazzhalo.be (Belgium)

WISDOM TRIO

As We Thought (el Negocito Records)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More (Switzerland)

MOWGLI

Gueule De Boa (BMC Records)

Kaspars Zavileiskis, Jazzin.lv (Latvia)

JSPHYNX

Reflex (Sekito Records)

Jacek Brun, jazz-fun.de (Germany)

ANNA MARGOLINA

One Endless Night (xjazz records)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia)

AKI RISSANEN

Hyperreal (Edition Records)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland)

ADAM MAKOWICZ

Welcome Back, Adam (For Tune)

Mike Flynn, Jazzwise (UK)

EMMA RAWICZ

Chroma (ACT Music)

Krzysztof Komorek, Donos kulturalny (Poland)

JACHNA/MAZURKIEWICZ/BUHL (Audio Cave)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.